

LES GALERIES DE RETRAT I ELS ESTUDIS DE FOTOGRAFIA, UN PATRIMONI FRÀGIL A càrrec de **María de los Santos García Felguera**

Dilluns 3 de febrer de 2020 a les 18:30 h.

Cercle Artístic de Sant Lluç, carrer dels Mercaders, 42, Barcelona. (Entrada gratuïta. Aforament limitat).

El Tiburón, Barcelona, gener de 1867, gravat en fusta.

Atelier Malicot, Sablé-sur-Sarthe (França), 2007.

Abans que la fotografia es convertís en un negoci gràcies al retrat (en format targeta de visita) al voltant de l'any 1860 a Espanya, als terrats del centre de les ciutats ja havien anant sorgint petites construccions de vidre, com a hivernacles. Provisionals i precàries, han deixat poca petjada malgrat l'ampli desenvolupament que van aconseguir.

Aquestes senzilles construccions van anar creixent i van incorporar a la sala de retratar (de vidre), petits espais com a zona d'espera o per a empolainar-se, i algun laboratori. Durant les primeres dècades del segle XX es continuaven aixecant aquest tipus de galeries per aprofitar la llum, imprescindible en la presa fotogràfica. A Barcelona tenim un exemple que miraculosament encara es conserva: l'estudi de fotografia Daguerre, obert el 1916 per Martí Bonet a la carretera de Sants.

Aquests edificis han tingut diversa sort i en queden molt pocs al món: la majoria es van enderrocar, uns altres es van tancar i alguns s'han dedicat a altres activitats. De tots ells només un grapat ha mantingut l'ofici de la fotografia. En aquests casos un procés de recuperació els hi ha donat nova vida al mateix temps que ha enriquit l'oferta cultural i d'oci de les ciutats: transformats en petits museus amb activitats fotogràfiques (analògiques i digitals), són també llocs amb residència d'artistes, sales d'exposicions, tallers per a nens, joves i públic en general; espais que captiven uns visitants acostumats a fer fotografies amb el telèfon mòbil, però que no han presenciat mai la màgia del procés fotogràfic anterior

Més informació:

Glòria Puigmal

fototertulies@fotoconnexio.org

LAS GALERÍAS DE RETRATO Y LOS ESTUDIOS DE FOTOGRAFÍA, UN PATRIMONIO FRÁGIL A cargo de María de los Santos García Felguera

Lunes 3 de febrero de 2020 a las 18:30 h.

Cercle Artístic de Sant Lluç, calle de los Mercaders, 42, Barcelona. (Entrada gratuita. Aforo limitado).

El Tiburón, Barcelona, enero de 1867, grabado en madera.

Atelier Malicot, Sablé-sur-Sarthe (Francia), 2007.

Antes de que la fotografía se convirtiera en un negocio gracias al retrato (en formato *tarjeta de visita*) en torno al año 1860 en España, en las azoteas del centro de las ciudades ya habían ido surgiendo pequeñas construcciones de cristal, como invernaderos. Provisionales y precarias, han dejado poca huella a pesar del amplio desarrollo que alcanzaron.

Esas sencillas construcciones fueron creciendo e incorporaron a la sala de pose (acristalada), pequeños espacios como zona de espera o para acicalarse y algún laboratorio. Todavía en las primeras décadas del siglo XX se seguían levantando este tipo de galerías para aprovechar la luz, imprescindible en la toma fotográfica. En Barcelona tenemos un ejemplo que sigue milagrosamente en pie: el estudio de fotografía Daguerre, en la carretera de Sants, abierto en 1916 por Martí Bonet.

Estos edificios han corrido diversa suerte y quedan muy pocos en el mundo: la mayoría se derribaron, otros se cerraron y algunos se han dedicado a otros menesteres. De todos ellos sólo un puñado ha mantenido labores fotográficas. En esos casos un proceso de recuperación les ha dado nueva vida al tiempo que ha enriquecido la oferta cultural y de ocio de las ciudades: transformados en pequeños museos con actividades fotográficas (analógicas y digitales), son también lugares con residencia de artistas, salas de exposiciones, talleres para niños, jóvenes y público en general, atrayendo a unos visitantes que hacen fotografías sin descanso con un teléfono móvil, pero no han presenciado nunca la magia del proceso fotográfico anterior.

Más información:

Glòria Puigmal

fototertulies@fotoconnexio.org